

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 86.753 van 11 april 2000
in de zaak A. 90.550/XII-2547.**

In zake : François-Marie-Gabriël-Ernest-Ghislain baron
van CALOEN,
wonende te BRUSSEL,
Terkamerenboslaan 43

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
advocaten G. MARTYN en P. DEJONCKHEERE,
kantoor houdende te AVELGEM,
Doorniksesteenweg 82.

tussenkomenende partij :

DE ZWINPOLDER,
gevestigd te BRUGGE,
Arendstraat 34.

DE VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat François-Marie-Gabriël-Ernest-Ghislain baron van CALOEN, op 29 maart 2000 heeft ingediend waarbij bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing wordt gevorderd van de tenuitvoerlegging van :

"het Ministerieel Besluit tot hoogdringende onteigening ten algemenen nutte van onroerende goederen bestemd voor de uitvoering van water-beheersingswerken in het bekken van de Ronselarebeek te Dudzele-Brugge en Oostkerke-Damme op 26.03.1999 uitgevaardigd door de Vlaamse Minister van Leefmilieu en Tewerkstelling (...) waarbij de Zwin-Polder, Arendstraat 34 te 8000 Brugge gemachtigd werd over te gaan tot de onteigening van de gronden gelegen op het grondgebied van de steden Brugge en Damme zoals aangeduid in gele en in oranje kleur op het aangehechte onteigeningsplan; en dat deze gronden onmiddellijk ten algemenen nutte in bezit konden worden genomen door de Zwinpolder. De onteigende gronden betroffen o.a. eigendommen van Baron François della

Faille (...) Besluit dat op 04.02.2000 betekend werd aan baron François della Faille";

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende partij de vernietiging vordert van dezelfde beslissing;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 31 maart 2000 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 april 2000 om 11.00 uur;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter D. VERBIEST;

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. SCHRAM, die verschijnt voor verzoeker, van advocaat P. DEJONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat R. MICHOLT, die verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur W. WEYMEERSCH;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gezien het verzoekschrift van 7 april 2000 waarbij de ZWINGPOLDER heeft gevraagd om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen; dat hij voordeel blijkt te halen uit de bestreden beslissing en erbij belang heeft dat de vordering wordt afgewezen; dat zijn verzoek dienvolgens moet worden ingewilligd;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State

slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat een uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de eerste voorwaarde betreft, dat de toepassing van de procedure wegens uiterst dringende noodzakelijkheid het normaal verloop van de rechtspleging voor de Raad van State ernstig stoort en de rechten van de verdediging van de verwerende en de eventueel tussenkomenende partij aanzienlijk in het gedrang brengt; dat om die reden die procedure slechts mag worden aangewend in de enkele gevallen dat het spoedeisend karakter van de zaak, ofwel voor iederen duidelijk is, ofwel door de verzoekende partij duidelijk wordt aangetoond aan de hand van precieze en concrete gegevens; dat naar luid van artikel 8, tweede lid, 6°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die de uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen;

Overwegende dat te dezen het verzoekschrift, dat nochtans uitvoerig is, geen afzonderlijke uiteenzetting bevat betreffende de voormelde uiterst dringende noodzakelijkheid; dat zulks nochtans redelijkerwijze kon worden verwacht, nu met de vordering toch een besluit van 26 maart 1999 wordt bestreden, dat dus meer dan een jaar geleden is genomen; dat weliswaar uit de door de partijen neergelegde stukken en de debatten ter zitting is gebleken dat verzoekers vordering geen betrekking heeft op goederen waarvan hij zelf onteigend is maar dat

hij optreedt als aanpalende derde; dat dit hem er echter niet van ontslaat om op duidelijke wijze het bestaan in zijn hoofd van een uiterst dringende noodzakelijkheid en een alert optreden aan te tonen; dat alles wat verzoeker daartoe in zijn verzoekschrift -dat op dat punt juist duidelijkheid ontbeert- lijkt aan te brengen, is, eensdeels, een verwijzing naar het feit dat op 4 februari 2000 de bestreden beslissing werd betekend aan "de onteigende" -dus niet aan hemzelf- en, anderdeels, de loutere affirmatie dat hij "pas" kennis kreeg van het bestreden besluit; dat daarenboven de verwerende partij -overigens als grond voor een exceptie waarin de laattijdige neerlegging van het verzoekschrift wordt aangevoerd maar waaromtrent geen uitspraak moet worden gedaan nu zal blijken dat aan de voorwaarden voor de schorsing niet is voldaan- de bekendmaking van het bestreden besluit in het Belgisch Staatsblad van 31 december 1999 inroept;

Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat moet worden afgeleid, niet enkel dat er sterke twijfel rijst of de vordering wel tijdig is ingediend, maar vooral dat verzoeker niet heeft aangetoond dat hij de nodige bekwame spoed heeft aan de dag gelegd om de voorliggende vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid in te stellen; dat zulks des te meer klemmt nu niet wordt ontkend dat verzoekers raadvrouw eveneens de voornoemde onteigende bijstaat en zij aldus, hetgeen blijkt uit het administratief dossier, aanwezig was op het plaatsbezoek in het kader van de onteigeningsprocedure op 28 februari 2000;

Overwegende dat aldus niet is voldaan aan de eerste van de voorwaarden gesteld in artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State die vervuld moeten zijn wil een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid worden toegewezen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de ZWINPOLDER in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 3.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

De kosten van de tussenkomst in de schorsingsprocedure, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzitting, op elf april 2000, door :

de H.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.